

F.t.l. vedr. beskatning til kommunerne af faste ejendomme

Lovforslag nr. L 162. Fremsat den 26. april 1984 af Henning Rasmussen (S), Egon Jensen (S), Lerke (S), Dagmar Mørk Jensen (RV), Ole Vig Jensen (RV) og Aase Olesen (RV)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme

I lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, jfr. lovbekendtgørelse nr. 388 af 28. august 1979, som ændret ved lov nr. 282 af 10. juni 1981 og lov nr. 246 af 9. juni 1982, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Grundskyldpromillen skal udgøre mindst 6 og højst 20, i Københavns og Frederiksberg kommuner dog med tillæg af den i lov om udskrivning af amtskommunal grundskyld for skatteårene 1985 og 1986 fastsatte promille.«

2. I § 2 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Kommuner, der for indkomståret 1984 har fastsat grundskyldpromiller uden for de i stk. 2 angivne grænser, kan fravige disse i de efterfølgende indkomstår, idet der dog fra og med indkomståret 1985 skal ske en tilnærmelse til de anførte grænser med mindst 2 promille pr. indkomstår, således at grundskyldpromillen for kommuner, der i 1984 havde højere promille end den i stk. 2 angivne højstegrænse, ikke i 1985 kan fastsætte en grundskyldpromille, der er højere,

end hvad der er nødvendigt til sikring af uændret grundskyldsprovenu.«

3. I § 2 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 4. Kommuner, der i medfør af stk. 3 fra og med indkomståret 1985 fastsætter højere grundskyldpromille end de i stk. 2 angivne højeste grundskyldpromiller, skal dog anvende disse for ejendomme eller dele af ejendomme, for hvilke fradragsret for ejendomsskatter er bortfaldet, jfr. ligningslovens § 14, stk. 8, samt for parcel- og rækkehusejendomme m.v., der tilhører almennyttige boligselskaber, jfr. § 2 i lov om boligbyggeri, samt for parcel- og rækkehusejendomme m.v., der tilhører andelsboligforeninger, samt for ejendomme, der betaler dækningsafgift af grundværdien efter § 23 i nærværende lov.«

4. I § 23, stk. 1, udgår 3. og 4. pkt., og i stedet indsættes:

»Dækningsafgiften af grundværdien efter fradrag for forbedringer beregnes på samme måde som kommunal grundskyld og med samme promille, jfr. § 2, stk. 2 og 4.«

Bemærkninger til lovforslaget

Lovforslaget går ud på at fastsætte rammer for de primærkommunale grundskyldpromiller, således at disse fremover mindst skal være 6 promille og højst 20 promille, i København og Frederiksberg dog mindst 16 og højst 30 promille, idet der her ikke svares amtskommunal grundskyld. I et samtidig hermed fremsat lovforslag fastsættes den amtskommunale grundskyld for 1985 og følgende skatteår til 10 promille.

Lovforslaget afskaffer samtidig den gældende regel om, at primærkommunerne skal opkræve mindst 10 promille i grundskyld, hvis en skatteyder rammer marginalskatte loftet i indkomstskat.

Endelig betyder lovforslaget, at offentlige ejendomme inden for de angivne maksima kan belægges med en dækningsafgift på grundværdien af samme størrelse som kommunal grundskyld i øvrigt – mod hidtil højst halvdelen og højst 10 promille (15 promille i København og Frederiksberg). Denne del af lovforslaget vil især for Københavns kommune afbøde noget af provenutabet ved tilpasning til et lavere almindeligt grundskyldsniveau (jfr. nedenstående).

Af hensyn til de kommuner, der i øjeblikket befinder sig uden for de foreslåede rammer for primærkommunal grundskyld fastsættes en overgangsregel, der tillader optrapning til minimum eller nedtrapning til maksimum med kun 2 promille pr. år, dog således at promillen i 1985 for kommuner over maksimum ikke kan fastsættes højere, end hvad der vil indbringe uændret grundskyldsprovener.

Overgangsreglen vil, jfr. nedenstående tabel, være af størst betydning for København og Albertslund, der af en række årsager har en anstrengt kommunal økonomi og derfor ikke uden store vanskeligheder med kort varsel kan afstå fra et betydeligt grundskyldsprovener.

Det forventes, at beskatningsgrundlaget på jordværdier stiger ca. 20 pct. fra 1984 til 1985. Det betyder, at de i 1984 gældende grundskyldpromiller kan nedsættes med ca. 1/3 og dog give uændret provener fra 1984 til 1985.

Gennemføres promilletilpasningen til uændret provener under disse forudsætninger, vil billedet se omtrent således ud i de berørte kommuner:

	Faktiske 1984-pro- mille	Skønnet 1985-pro- mille	Maksimum
København	55	46	30
(Frederiksberg	36	30	30)
Albertslund	44	37	20
Nyk. Rørvig.....	29,6	25	20
Læsø.....	28	23	20

Overgangsreglen betyder, at København og Albertslund får 8–9 år til at gennemføre reduktionen af grundskyldpromillen til det generelle maksimum.

Imidlertid er der netop i kommuner med meget høj grundbeskatning ganske særlige problemer for ejerboliger i forbindelse med afviklingen af fradragsretten for ejendomsskatter. Disse problemer blev drøftet i folketinget i 1981, men fandt ikke en tilfredsstillende løsning, fordi det ikke på daværende tidspunkt var muligt at samle flertal for at fastlægge rammer for den primærkommunale grundskyld. Derfor har afviklingen af ejendomsskattefradraget for et antal ejerboliger i Københavns og Albertslund kommuner været overordentlig tynge.

Tilsvarende er den høje grundskyld særlig tynge for tæt-lav-bebyggelse tilhørende almennyttige boligselskaber og andelsboligforeninger, idet disse ejendomme vurderes efter byggeretsprincippet. Derfor vedtog folketinget i 1981 en lempelse af grundskylden for disse ejendomme – men lempelsen afvikles i takt med ejendomsskattefradraget for ejerboliger.

Nærværende lovforslag tager et særligt hensyn til de to nævnte ejendomskategorier i kommuner med særlig høj grundskyldpromille, idet det fastsættes, at promillen for de pågældende ejendomme straks fra 1985 skal nedsættes til de fastsatte maksima, mens grundskyldpromillen for de øvrige ejendomme i de berørte kommuner tilpasses gradvis efter den ovenfor beskrevne regel (nr. 2).